

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010360
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1616010360.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému K. U., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/46/2016 zo dňa 11. 10. 2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. 03. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky Bratislava sp. zn. 3T/46/2016 zo dňa 11. 10. 2017 bol obžalovaný K. U. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

hoci mu z § 62 a nasl. zákona č. 36/2005 Z.z., ako aj z rozsudku Okresného súdu Malacky, č.k. 9P 25/2013 zo dňa 26.11.2014, právoplatný dňa 04.02.2015 vyplýva, že bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry: J. S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. č. XXX, sumou 100€ vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. č.XXX, túto svoju vyživovaciu povinnosť si riadne a včas neplní od 29.01.2015 až do súčasnosti, okrem úhrad vždy vo výške 30 eur v mesiaci február 2017, marec 2017 a júl 2017, čím mu takto vznikol za uvedené obdobie dlh na bežnom výživnom vo výške 3110,- Eur /vrátane septembra 2017/, obvinený sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 15.07.2014, č.k. 3T 54/2014, právoplatný 06.02.2015, obvinenému doručený dňa 28.01.2015, uznaný vinným za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom v rozhodujúcom období neplnenia si vyživovacej povinnosti nebol evidovaný, ako uchádzač o zamestnanie, teda si účinným spôsobom nehľadal zamestnanie z príjmu, ktorého by si mohol plniť vyživovaciu povinnosť aspoň vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona, jeho hlavným zdrojom príjmu bola neoficiálne brigádnická činnosť, bez možnosti overenia zárobku, obvinený sa vyhýba riadnemu pracovnému pomeru z dôvodu exekučných zrážok pre exekúcie, ktoré sú vedené voči jeho osobe, mesačne minie cca 30,- Eur na tabakové výrobky, čo približne zodpovedá minimálnej sume určenej, ako vyživovaciu povinnosť každého rodiča bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a majetkového pomery v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov s tým že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho súd prvého stupňa zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný K. U., ktoré odôvodnil s tým, že dňa 11. 10. 2017 sa nemohol zúčastniť hlavného pojednávania zo zdravotných dôvodov, nakoľko bol hospitalizovaný v nemocnici, preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Malacky zrušil v plnom rozsahu ako nezákonný a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie. Ďalej uviedol, že nového pojednávania sa osobne zúčastní a doloží doklad o úhrade dlžného výživného. K podanému odvolaniu pripojil aj prepúšťaciu správu Psychiatrickej kliniky LF UK a UNB, nemocnice Staré mesto, Mickiewiczova XX U. zo dňa 09. 11. 2017 (viď. č.l. 165).

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a zistil, že podané odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorým sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd pripomína skutkovú okolnosť, ktorá sa kladie obžalovanému K. U. za vinu a to za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., z ktorej vyplýva, že obžalovanému od 29. 01. 2015 až do vynesenia rozsudku dňa 11. 10. 2017, okrem úhrad vždy vo výške 30,-€ v mesiaci február 2017, marec 2017 a júl 2017, vznikol za uvedené obdobie dlh na bežnom výživnom vo výške 3.110,- Eur (vrátane septembra 2017).

Pokiaľ ide o vykonanie hlavného pojednávania dňa 11. 10. 2017, kedy došlo k vyneseniu odsudzujúceho rozsudku v neprítomnosti obžalovaného, krajský súd poznamenáva, že uvedené hlavné pojednávanie nebolo vykonané v súlade so zákonom. I keď obžalovaný O. U. termín hlavného pojednávania dňa 18. 09. 2017 zobral na vedomie, hlavného pojednávania sa tento zúčastniť nemohol, nakoľko bol v tom čase hospitalizovaný. Ako to vyplýva z lekárskej prepúšťacej správy Psychiatrickej kliniky Univerzitnej nemocnice Bratislava, Staré mesto, Mickiewiczova 13 Bratislava zo dňa 09. 11. 2017, bol obžalovaný K. U. dňa 11. 10. 2017 o 01.37 hod. prijatý na psychiatrickú kliniku, kde sa tento sám dostavil a uviedol, že má depresie, nevládne život, je vyčerpaný z partnerstva, pričom chcel spáchať samovraždu obesením. Podľa ďalších záznamov nemocnice zo dňa 03. 03. 2018 menovaný bol depresívne ladený, zle sa cítil telesne, hovoril o tom, že sa chce obesiť. V priebehu pobytu na klinike sa jeho stav stabilizoval. Prepustený bol až dňa 09. 11. 2017 o 11.30 hod. Jeho hospitalizácia bola diagnosticky uzatvorená ako F43.0-akútna reakcia na stres u zmiešanej poruchy osobnosti. Tým, že v neprítomnosti obžalovaného došlo k vyneseniu odsudzujúceho rozsudku na okresnom súde, bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu.

Treba uviesť, že prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. sa dopúšťa, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 písm. a/ vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze, písm. b/ závažnejším spôsobom konania, alebo písm. c/ hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Krajský súd poznamenáva, že prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu, a vzhľadom k tomu, že konanie

páchateľa sa posudzuje až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, okresný súd je vždy povinný podľa okolností prípadu upraviť skutkovú vetu z obžaloby o splátku bežného výživného (s ohľadom na dobu splatnosti výživného) a obdobie páchania trestného činu pripadajúce na dobu medzi podaním obžaloby a vyhlásením rozsudku. Uvedené platí aj pre odvolací súd, avšak v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 15/2011 len vtedy, ak bolo podané odvolanie v neprospech obvineného, a to z dôvodu zákazu reformatio in peius. Ak obžalovaný pokračuje v zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti v zmysle § 207 Tr. zák. aj po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacie konanie prebieha len na základe odvolania podaného výlučne v jeho prospech, nemôže odvolací súd aplikovať ustanovenie § 122 ods. 13 veta druhá Tr. zák.. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

V ďalšom priebehu trestného konania teda súd prvého stupňa opätovne musí určiť termín hlavného pojednávania, doručiť obžalovanému predmetné uznesenie odvolacieho súdu, súčasne ho predvolať a vypočuť ku skutkovým okolnostiam, taktiež predvolať oprávnenú P. K., ako matku maloletej dcéry J. S. U. a upresniť sporné obdobie zanedbania povinnej výživy. Obdobne treba zohľadniť aj skutočnosť, že obžalovaný O. U. nastúpil výkon nariadeného trestu odňatia slobody na základe iného rozhodnutia Okresného súdu Malacky a to pod sp.zn. 3T/54/2014 zo dňa 19. 07. 2017 vo výmere 2 mesiacov.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Podľa odseku 2/ citovaného zákonného ustanovenia ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave na základe podaného odvolania obžalovaného, napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.